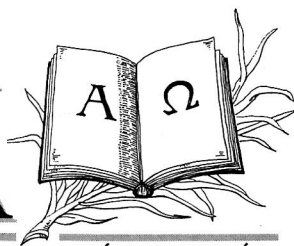

Békehírmők

1999. ÁPRILIS 11.

ALAPÍTÁSI ÉV: 1895

XCIII. ÉVF. 15. SZÁM

Tavasz van – és dúl a háború

A Délvidéken nem csak a virágok nyílnak, de a bombák is hullanak, s azok nem válogatnak nemzetiségi vagy vallási szempontok szerint.

Amikor közreadjuk ezt az írást – e név nélküli beszámolót –, gondoljunk imádkozó szívvel a háború sújtotta szomszéd ország népeire és ott élő testvéreinkre.

Igazi tavasz van. A madarak csicseregnek, illatozik a jácint, virágzik a barack. Az utcánkban végig nyílik az aranyeső. Csodaszép.

Az eget kémleljük. Gyönyörű kék az ég. Mély dübörgés nyomja el a madár-csicsergést. Jönnek a nehézbombázók.

Valaha izgatottan olvastam a hasonló második világháborús leírásokat, szinte átéltem a felforrósodott pillanatokot. Most már nem kell ezt tennem. Mindez valósággá lett.

Naponta kétszer, háromszor jelzik a légiriadót. Ilyenkor összerendezem az ember, esetleg begörcsöl egy pillanatra, aztán csinálja tovább a dolgát. A városokban, ahol bombáznak, ott egészen más a helyzet. Óvóhelyet keresnek, amiből nagyon kevés van, vagy máshol húzzák meg magukat.

Idehaza egyszemélyes válságstábot hoztam létre. Naponta körbetelefonálok a gyülekezeteinket, testvéreket, ismerősöket, hogy megtudjam, hol mi a helyzet. Ők is telefonálnak, ha tudnak. Nagyon sokan jelentkeznek, ismerősök, barátok, bátorítanak minket, érdeklődnek. Ez megerősít bennünket. Egyre rosszabbak a telefonvonalak, az Internet-kapcsolódás pedig alig sikerül. Ezért tudok nehezen jelentkezni.

Milyen volt a virágvasárnapunk? Szombat éjszaka megjött az azonnali behívó Edinnek, aki a 83 éves nagymamát kellett hogy egyedül hagyja. Ő már (mármint a nagymama) átélt egy betelepítést, világháborút, és felnevelt nyolc gyereket.

Reggelre jött a következő behívó, és így tovább. Két-három generációnyi férfit vittek el. Most már tudjuk, a közeli kaszárnyákba kerültek (szalmán alszanak, alig kapnak ételmezt). A istentiszteletet imaórával kezdtük, és egész hétre imaalkalmakat hirdettünk meg. Elmondhattuk a bátorító jelentkezése-

ket, Isten vigasztaló üzenetét. Ezenkívül akinek tudunk, másképpen is segítünk.

Amíg tart a háború, minden este hat órától családonként együtt tartunk külön csendességet.

Kihirdették a statáriumot – rögtönítélő bíróságot, hogy megelőzzék az üzérkedést, visszaéléseket. A lakosok elkezdtek a felvásárlást, sorra járják a boltokat sóért, cukorért, más alapvető élelmiszerért. Van is, nincs is. Több helyről hallani, hogy az elsötétítés idején a nagyobb városokban történnek fosztogatások is. Az albán pékek boltjain sorra beverik az ablakokat, vagy bezárnak maguktól.

Pancsovai testvéreink vannak a leginkább kitéve a bombázásoknak. Második este, ahogy mondták, mindenki elhagyta a gyár melletti városnegyedet, tartva a bombázástól. A szabad ég alatt aludtak. Hívtuk őket, hogy jöjjenek el. Amíg víz és kenyér van, Testvér – mondták –, nem megyünk mi sehova. Itt van a mi kis házunk, itt a gyülekezet, nem mehetünk el. A gyermekeik családotól már a kilencvenes évek eleje óta Ausztriában vannak. A behívók elől menekültek el.

Újvidékről jött haza egyetemista ismerősünk. Elmesélte, ahogy látták a bombákat, a becsapódást, érezték a robbanás utáni léglökést. Rettenetes volt. Még akkor éjszaka elfogta őket a pánik, haza akartak jönni. Akár gyalog is. Alig tudták kivárni a reggelt.

Még napok múlva is nehezen tudott beszélni arról az élményről.

Hogyan élük át az emberek az egészet? Erről személyes élményeim is vannak.

Leblokkolnak az érzékszervek. Az emberek képtelenek magukat elfoglalni. Csak a televíziót nézik, semmi más nem vesznek észre, csak a hírektől függnék. Vagy képtelenek összpontosítani. Nehéz az idegfeszültségtől megszabadulni, hiszen állandóan újabbnál újabb hírek érkeznek.

Gyermekeink is észlelik a változást. Kérdezik, hogy minket mikor bombáznak.

Bombázzák ők is a babáikat. A riadójeleket már jól ismerik. Máté fiam repülőgép-szakértőnek „készül”, állan-

dóan kérdésekkel ostromol (nyolc éves). Amikor a dédmama unokáját elvitték tartalékosnak (a legújabb hírek szerint éleslövészetet gyakorolnak), a nyolcéves Dórikának könnybelábadt a szeme, meg akarta vigasztalni. Két estét vele aludtak, hogy ne legyen egyedül.

A boltokban árazzák az árut. 4–6%-os hadiadót vezettek be, a dinár nem hivatalos árfolyama nagyot ugrott. Ezt már jól ismerjük. Megint jön az infláció, a NINCS.

Hitpróba.

Hétfőtől tilos a határátlépés minden 18–65 éves férfinak.

Nyolcadik éve tart ebben az országban a határtologatás. Tüszai vagyunk a nagypolitikának, hívóként csak imádkozhatunk a megpróbáltatások könnyítéséért.

A kisemberek megfáradtak már, elégük van mindenkől (nélkülözésből, behívókból, bizonytalanságból). Állandóan bátorítanunk kell őket, közben mi magunk is erőért imádkozunk.

Terápiaként mindenkinek ajánlottuk a sok bibliaolvasást, igeversek megtanulását, illetve gyakori együttléteket a családdal, ismerősökkel.

Imádkozó testvéretek

Kellemesen meglepett a sok visszajelzés. Kinyomtatva körbeadtam néhányat. Nem félsz? – kérdezték – Megtudhatják. Nem tudom.

Felelet néma sóhajtasra

*Atyánk tanácsa és gondoskodása
ott magaslik gondjaink felett,
s ha szívünk néma sóhajtása
kel néha imádságként szárnyra,
megérkezik a felelet.*

*És akkor minden sötétségre
ráragyog az öröklét fénye,
mint hajnali sugár.
Világot vet künre, szenvedésre,
s a szívet teljesen betölti már.*

ford.: Túrmezei Erzsébet

Közlemény

A Szövetségi Tanács 1999. március 29-i rendkívüli ülésén megtárgyalta a GNN által alapítandó keresztyén televízió keltette sajtóbonyodalom ügyét (TV, Magyar Nemzet, Népszabadság, Világgazdaság), és ez ügyben az alábbi határozatot hozta:

1. A Szövetségi Tanács helyteleníti Dr. Almási Mihály egyházelnöknek az Ökumenikus Tanács alelnökeként tett korai nyilatkozatait.

2. A Szövetségi Tanács kinyilvánítja, hogy bár szívesen közreműködne egy evangéliumot továbbító tévéprogram indításában, jelenleg azonban a GNN tulajdonosával való együttműködést – tekintettel a kialakult helyzetre – nem látja időszerűnek.

Szövetségi Tanács

Felhívás

Délvidéki testvéreink jelezték, hogy mindent megtesznek azért, hogy kintartva, szülőföldjükön maradjanak. Ha azonban tarthatatlanná válik helyzetük, igénybe vennék vendégszeretetünket. Az Úr Jézus szavaira gondolva („*valaki pedig egyet befogad...*”) és szívünkre hallgatva – ha tudnánk helyet biztosítani otthonainkban menekülőknél, jelezzük azt Szenczy Sándor testvérnél, a Baptista Szeretetszolgálat elnökénél a 06/30/9371-354-es vagy a 06/22/472-121-es telefonszámon!

Dr. Almási Mihály

Közlemény

A Miniszterelnöki Hivatallal folytatott korábbi egyeztető tárgyalások eredményeként a Magyar Kormány és a Magyarországi Baptista Egyház a Millenniumi Emlékév kapcsán közösen hívja meg Jimmy Carter volt amerikai elnököt, baptista hittestvérünket. A meghívásról a Szövetségi Tanács március 21-i ülésén Dr. Almási Mihály elnök testvér előterjesztése után tárgyalt, és a meghívást egyhangúlag támogatta.

Szövetségi Tanács

Keresztyén tv Magyarországon

A környező (volt szocialista) országokban számos keresztyén tv-csatorna működik. Magyarországon jelenleg a PROMÉD és a GNN maradt versenyben. A GNN körül sajtó és tévévita bontakozott ki az elmúlt hónapban. A PROMÉD vezetője eközben fölhívott Amerikából, és jelezte, hogy szívesen dolgoznának együtt a GNN-nel.

Az említett sajtóvita a körül bontakozott ki, hogy ki kinek és mire adott garanciát. Az MTV1 (Szabad verseny, márc. 8.) a félreérthetőségig megvágott GNN anyagot kétségkívül rosszindulatú, gúnyos, igaztalan állításokat tartalmazó bevezető szöveg után közölte. Egy – a vágás miatt összefüggéseiből kiragadott – félreérthető mondat azt sugallta, hogy az egyházak valamiféle garanciát adtak a GNN-nek. A római katolikus, a református és az evangélikus egyház képviselői e miatt elhatárolódó nyilatkozatot adtak ki. A témakör többször is visszatért néhány lapban, valamint az MTV1 A hét c. műsorában, újlag számos ellenőrizetlen adatot is publikálva. Ezek tisztázása folyamatban van.

A sajtó és a tv megnyilatkozásaira, a félreértések tisztázása érdekében, a rosszindulatú föltételezéseket és igaztalan állításokat visszautasítandó a Magyar Nemzetben a következő reagálás jelent meg:

„...Garanciákat ígér a GNN az egyházaknak

...Almási Mihály szerint a gúnyolódás és számos vonatkozásban a rágalmazás kategóriájába tartozik az a szerkesztői szándék, ahogyan a Szabad verseny c. tv-műsor a vállalkozást igyekezett beállítani, s ezért alakulhatott ki a nézőkben az a téves benyomás, hogy a baptista egyház elnöke valamiféle 2000-re világvégét jósoló amerikai tévtanítás pártfogója’.

Almási ugyanakkor elmondta: a GNN néhány hete szerződést kötött a Magyar Bibliatanáccsal – amelynek nevében az egyezményt a testület elnöke, Hamati Béla evangélikus püspök látta el kézjegyével – a hazai bibliakiadás támogatására, illetve az úgynevezett Vizuális Biblia elindítására. E kezdeményezés lényege, hogy négyszáz filmben mutatnák be a teljes Szentírást – s ez korántsem nevezhető ’szektasz tevékenységnek’. Hozzátette: A híradásban a GNN által kibocsátott videofilmeik egyáltalán nem kerülnek majd adásba. Almási kijelentette: a katolikus egyház médiabizottságának elnökével, valamint a református és az evangélikus egyház püspök-elnökeivel megbeszélést folytatott a kezdeménye-

zésről, ám arról nincs szó, hogy bármelyiküktől garanciát kapott volna; *garanciát éppen a GNN adott az egyházaknak vétőjog gyakorlására*. Viszont egyikük sem zárkózott el a gondolattól, hogy a GNN áprilisra ígért írásos ajánlatának ismeretében tovább tárgyaljanak, s esetleg felálljon egy egyházi testület a ’szektasz’, kártékony anyagok kiszűrésére. Az itthon készült műsorok egyébként az egyes egyházak nevével fémjelvezve, saját hatáskörben ellenőrizve készülnek. (sz.sz.)”

(Magyar Nemzet, 1999. március 29.)

Mivel már az előzetes megbeszélések során kiderült, hogy a keresztyén televízióknak igen erős ellenszélre kell számítani, március 29-re rendkívüli Szövetségi Tanács ülést hívtunk össze.

A tanácsnak bemutattam a tévéfilmeket és szétosztottam a publikációkat. Megvitattuk a kialakult helyzetet, amellyel kapcsolatban lapunk jelen számában egy közleményt tesz közzé a Szövetségi Tanács.

A közlemény koraisága miatt helyteleníti a keresztyén tévé kapcsán tett nyilatkozatomat. Magam is úgy látom, hogy mind a GNN garanciáját, miszerint az egyházaknak vétőjogot biztosít; mind az egyházvezetők együttműködési készségét kinyilvánító szóbeli nyilatkozatát írásban kellett volna rögzíteni. Remélem, hogy mindezek pótolhatók, és megvalósul még ebben az évezredben az a vágyunk, hogy a leghatékonyabb tömegkommunikációs eszköz, a tévé – a sajnos naponta látható és hallható rossz hírek, borzalmak, gyermekeink, ifjaink lelkét hihetetlen mértékben romboló horrorfilmek mellett – (az lenne a jó, ha ezek helyett!) jó hírt, evangéliumot is sugározzon, hogy ne csak az az alternatíva legyen, hogy rossz a műsor, kikapcsolom a készüléket, hanem az is, hogy átkapcsolok egy evangéliumi csatornára.

Eddig is ezért dolgoztam, és ezután is folytatom ezt a munkát – elfogadva a Szövetségi Tanács véleményét – amint tisztázódnak a körülmények. Döntések, megállapodások eddig se születtek és ezután se fognak a Szövetségi Tanács nélkül. Sem nekem sem egyházunknak semmiféle elkötelezettsége sincs egyetlen tv-társaság felé sem. Pál apostol szavait veszem kölcsön befejezésül: „Némelyek ugyan irigységből és versengésből is, de mások jóakaratból is hirdetik a Krisztust... Mit mondjak? Csakhogy minden módon, akár színből, akár szívből a Krisztus prédikáltatik: és én ennek örülök, sőt örülni is fogok.” (Fil 1:15, 18)

Dr. Almási Mihály egyházelnök